

CERERE DE HOTĂRÂRE PRELIMINARĂ ÎN PROCEDURĂ ACCELERATĂ

Curtea de Apel Cluj, din oficiu, în temeiul art.267 TFUE (Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) solicită

Curții de Justiție a Uniunii Europene

A se răspunde la următoarea întrebare preliminară: **dacă art.4 pct.14 precum și art.9-14 din directiva 2004/39/CE pot fi interpretate în sensul că acestea se aplică atât pieței principale de tranzacționare autorizată de CNVM cât și pieței secundare de tranzacționare, care a fuzionat prin absorbtie încă 2005 cu prima (M.of.nr.3443/26.10.2005) dar care a continuat să fie privită separat de piața reglementată, fără a fi lămurită normativ natura juridică a acesteia?**

Precizăm că o decizie în acest sens este utilă soluționării cauzei interne ce face obiectul dosarului 37/33/2011.

1. Obiectul litigiului.

Curtea de Apel Cluj a fost sesizată prin rechizitoriu Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Cluj din data de 30.12.2010, inculpații **NILAS RAREŞ DORALIN**, G.G. A., A. M., D. S. D., B. I. H., au fost trimiși în judecată astfel:

- inculpatul NILAS RAREŞ DORALIN, director la XX SA, pentru infracțiunea de manipulare a pieței de capital, în formă continuată, prev. de art.279 al.1 combinat cu art.248 rap.la art.244 al.5 lit.a din Legea nr.297/2004, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., reținându-se în sarcina sa că în perioada noiembrie 2007 – februarie 2008, a manipulat pe piața reglementată RASDAQ (XMBS) acțiunile A ale emitentului AB SA, în modalitățile prezentate în rechizitoriu, act ce se va anexa cererii noastre

- inculpatul G. G. A., administrator al SC BC, SC G SA, pentru infracțiunea de manipulare a pieței de capital, în formă continuată, prev.de art.279 al.1 combinat cu art.248 rap.la art.244 al.5 lit.a din Legea nr.297/2004, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., reținându-se în sarcina sa că în perioada noiembrie 2007 – februarie 2008, a manipulat pe piața reglementată RASDAQ (XMBS) acțiunile A ale emitentului SC AB SA, în modalitățile prezentate în rechizitoriu, act ce se va anexa cererii noastre.

- inculpata OAM, coordonator relații clientelă la BANCA X SA entrul înfracțiunea de manipulare a pieței de capital, în formă continuată, prev.de art.279 al.1 combinat cu art.248 rap.la art.244 al.5 lit.a din Legea nr.297/2004, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., reținându-se în sarcina sa că în perioada noiembrie 2007 – februarie 2008, a manipulat pe piața reglementată RASDAQ (XMBS) acțiunile A ale emitentului SC AB SA, în modalitățile prezentate în rechizitoriu, act ce se va anexa cererii noastre.

- inculpatul D.S. D. director operațiuni la XX SA, pentru infracțiunea de manipulare a pieței de capital, prev.de art.279 al.1 combinat cu art.248 rap.la art.244 al.5 lit.a din Legea nr.297/2004, reținându-se în sarcina sa că în luna februarie 2008, a manipulat pe piața reglementată RASDAQ

(XMBS) acțiunile A ale emitentului SC XX SA modalitățile prezentate în rechizitoriu, act ce se va anexa cererii noastre.

- inculpatul B.I. H., economist la SC T SA Cluj Napoca, pentru infracțiunea de manipulare a pieței de capital, prev.de art.279 al.1 combinat cu art.248 rap.la art.244 al.5 lit.a din Legea nr.297/2004, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., reținându-se în sarcina sa că în perioada noiembrie 2007 – februarie 2008, a manipulat pe piața reglementată RASDAQ (XMBS) acțiunile A ale emitentului SC XX SA, în modalitățile prezentate în rechizitoriu, act ce se va anexa cererii noastre.

Cauza a fost înregistrată la Curte, în primă instanță, iar după citirea actului de sesizare, s-a solicitat de către apărătorii inculpaților, ca instanța prin încheiere motivată, în cadrul procedurii prevăzute de **art.44 C.p.p.**, (potrivit acestui text de lege, instanța penală este competență să judece orice chestiune prealabilă de care depinde soluționarea cauzei, chiar dacă prin natura ei, această chestiune este de competență altei instanței, iar potrivit al.2 al aceluiași text de lege, chestiunea prealabilă se judecă de către instanța penală potrivit regulilor și mijloacelor de probă privitoare la materia căreia îi aparține acea chestiune), a chestiunilor prealabile, să stabilească dacă piața Rasdaq este sau nu piață reglementată în sensul dispozițiilor Legii 297/2004, lege care a copiat ad literam directiva 39/2004/CE, am avut în vedere și punctul 18 din Nota de Informare cu privire la efectuarea trimiterilor preliminare de către instanțele naționale(2009/C/297/01) .

În speța de față considerăm necesară formularea unei acțiuni preliminare, interpretarea directivei fiind absolut esențială cauzei, necesitatea situației premise a existenței unei pieți reglementate reiese explicit din normele legii amintite mai sus, infracțiunile prevăzute în art.245-248, raportându-se la dispozițiile art.253 care vorbește de piața reglementată.

Astfel întrebarea esențială cauzei este dacă: Piața RASDAQ este o piață reglementată în accepțiunea dată de art.4 pct.14 din Directiva 2004/39/CE?

2. Motivele care au determinat instanța națională să pună problema interpretării dispozițiilor Directivei sunt următoarele:

Mai întâi s-au avut în vedere actele depuse de părți precum și răspunsul CNVM care arată că, în considerarea competențelor sale statutare, deși Rasdaq nu a fost încadrată în una dintre categoriile de locuri de tranzacționare prevăzute de directivele europene CNVM supraveghează și reglementează funcționarea acesteia.

La dosarul cauzei există un scurt istoric al Rasdaq, potrivit căruia piața și-a început activitatea în anul 1996, fiind denumită inițial Bursa Electronică Rasdaq, sub imperiul Legii nr.52/1994, drept cadru pentru tranzacționarea acțiunilor societăților de stat transformate în societăți deținute public în cadrul programului de privatizare în masă. Piața Rasdaq a fost autorizată prin Decizia C.N.V.M. nr.1092/27.08.1996, fiind astfel considerată o piață organizată și supravegheată de C.N.V.M., cu reguli proprii de funcționare. La data de 1.12.2005, persoana juridică Bursa Electronică Rasdaq a fuzionat cu Bursa de Valori București, prima entitate fiind absorbită de cea de-a doua. Societatea comercială Bursa de Valori

Bucureşti SA, persoană juridică rezultantă, a administrat după această dată două piețe diferite cărora li se aplică regimuri juridice diferite, conform Depunerii de măsuri a C.N.V.M. nr.7/2005: piața reglementată – Bursa de Valori Bucureşti și Piața Rasdaq.

Important este că la data de 1.12.2005, persoana juridică Bursa Electronică Rasdaq S.A. a fuzionat cu Bursa de Valori Bucureşti S.A., prima fiind absorbită de cea de-a doua. Societatea comercială Bursa de Valori Bucureşti S.A., persoană juridică rezultantă a administrat după această dată două piețe diferite, conform Dispunerii de măsuri a C.N.V.M. nr.7/2005 și anume piața reglementată - Bursa de Valori Bucureşti și Piața Rasdaq.

Apoi, amintim că prin decizia C.N.V.M. nr.370/2006 acesta a autorizat piața reglementată SC Bursa de Valori Bucureşti administrată de operatorul de piață SC Bursa de Valori Bucureşti care administrează și Piața Rasdaq.

Potrivit efectului mijlocit al directivei invocat de CJE în soluționarea cauzei Marlesing, datoria statelor membre, decurgând dintr-o directivă este de a atinge rezultatul intenționat de acea directivă iar obligația lor conform art.4 din Tratatul privind Uniunea Europeană, este aceea de a lua toate măsurile necesare, generale sau particulare, spre a asigura îndeplinirea acelei sarcini, este obligatorie pentru toate autoritățile acestora inclusiv pentru instanțe, în probleme aflate sub jurisdicția lor. Astfel, la aplicarea legii naționale, instanța națională este obligată să interpreteze pe cât posibil în litera și spiritul directivei pentru a obține rezultatul urmărit de aceasta din urmă.

În ceea ce privește spiritul directivei 2004/39/CE acesta rezultă în primul rând din preambulul acesteia, în care se arată că s-a constatat că investitorii apelează din ce în ce mai mult la piețele financiare în care găsesc o gamă largă de servicii și instrumente, a căror complexitate a crescut. Această situație justifică o extindere a cadrului juridic comunitar, care trebuie să includă toate activitățile oferite investitorilor. În acest sens se dorește o armonizare pentru a oferi investitorilor un nivel ridicat de protecție și pentru a permite întreprinderilor de investiții să își furnizeze serviciile în întreaga Comunitate, care reprezintă o piață unică, pe baza supravegherii exercitată în statul membru de origine. Se mai arată în preambul că expresia interese ale cumpărătorilor și ale vânzătorilor trebuie înțeleasă în sens larg, la fel și alte definiții.

Apoi, se mai arată că directiva vizează să reglementeze întreprinderile a căror ocupație sau activitate obișnuită constă în furnizarea de servicii de investiții și/sau exercitarea de activități de investiții, cu titlu profesional. În concluzie, considerăm necesară formularea acestei întrebări preliminare, pentru a cunoaște opinia Curții, cu privire la interpretarea normelor directivei menționate.

3. Reproducerea dispozițiilor naționale susceptibile a fi aplicabile

Legea 297/2004 reia ad literam prevederile Directivei care cuprinde principiile generale aplicabile serviciilor de investiții financiare, piețelor reglementate și sistemelor multilaterale de tranzacționare (art.2 pct.5 și art.125), vom reda în cele ce urmează aceste dispoziții normative.

Art.2 pct.5 definește entitățile reglementate ca fiind persoanele fizice sau juridice, precum și entitățile fără personalitate juridică a căror activitate este reglementată și/sau supravegheată de către C.N.V.M.

Art.125 definește piața reglementată ca fiind ca fiind un sistem pentru tranzacționarea instrumentelor financiare, aşa cum acestea au fost definite de art.2 pct.11 și care:

- a) funcționează regulat
- b) este caracterizată de faptul că reglementările emise și supuse aprobării CNVM definesc condițiile de funcționare, de acces pe piață, condițiile de admitere la tranzacționare a unui instrument finanțiar
- c) respectă cerințele de raportare și transparență în vederea asigurării protecției investitorilor stabilite de prezenta lege, precum și reglementările emise de C.N.V.M., în conformitate cu legislația comunitară.

Vom reda mai jos și textele infracțiunilor cercetate în prezentul dosar.

Art.244 al.5 lit a, conform căruia manipularea pieței înseamnă:

a) tranzacții sau ordine de tranzactionare:

1. care dau sau ar putea da semnale false sau care induc în eroare în legatura cu cererea, oferta sau prețul instrumentelor finanțiare;

2. care mențin, prin acțiunea uneia sau a mai multor persoane actionand împreună, prețul unuia sau al mai multor instrumente finanțiare, la un nivel anormal ori artificial;

Art.248 conform căruia este interzis oricărei persoane fizice sau juridice să se angajeze în activități de manipulare a pieței.

Art.279 al.1 potrivit căruia săvârșirea cu intenție a faptelor prevăzute la art. 237 alin. (3), art. 245-248 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani sau cu amenda, în limitele prevăzute la art. 276 lit. c), și cu pedeapsa accesorie a interdicției prevăzute la art. 273 alin. (1) lit. c) pct. 3.

Art.253 potrivit căruia :

(1) Prevederile prezentului titlu se vor aplica oricărui instrument finanțiar admis la tranzactionare pe o piata reglementată din România sau dintr-un stat membru ori pentru care a fost înregistrată o cerere de admitere la tranzactionare, indiferent dacă tranzacția a avut loc sau nu în cadrul respectivei piețe reglementate.

(2) Prevederile art. 245 - art. 247 se vor aplica, de asemenea, oricărui alt instrument finanțiar care nu a fost admis la tranzactionare pe o piata reglementată din România sau dintr-un stat membru, dar a cărui valoare depinde de un instrument finanțiar care îndeplinește condițiile de la alin.(1).

(3) Interdicțiile și dispozițiile prevăzute în prezentul titlu se vor aplica:

a) operațiunilor derulate în România sau în străinătate cu instrumente finanțiare care sunt admise la tranzacționare pe o piata

reglementată situată sau operată în România sau pentru care există o cerere de admitere la tranzacționare pe respectiva piață;

b) operațiunilor derulate în România cu instrumente financiare care sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din România sau dintr-un stat membru sau pentru care există o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață.

4. Dispoziții comunitare relevante în cauză

Art.4 pct.14 potrivit căruia „piată reglementată”, înseamnă un sistem multilateral exploatat și gestionat de un operator, care asigură sau facilitează confruntarea – chiar în interiorul său și în conformitate cu normele nediscreționare – a unor interese multiple de vânzare și de cumpărare exprimate de terți pentru instrumente financiare, într-un mod care conduce la încheierea de contracte privind instrumente financiare admise la tranzacționare în cadrul normelor sale și al sistemelor sale, și care este autorizat și funcționează în mod regulat în conformitate cu dispozițiile titlului III.

Art.9 pct.1, potrivit căruia statele membre solicită ca persoanele care conduc efectiv la activitatea unei întreprinderi de investiții să aibă o bună reputație și o experiență suficiente pentru a garanta gestionarea corectă și prudentă a acestei întreprinderi.

În cazul în care operatorul care solicită o autorizație privind exploatarea unui MFT și persoanele care conduc efectiv activitatea MTF sunt aceleași cu cele care conduc efectiv activitatea pieței reglementată, se consideră că aceste persoane respectă cerințele prevăzută la primul paragraf.

Pct. 2 al aceluiași articol menționează că statele membre solicită tuturor întreprinderilor de investiții să semnaleze autorității competente orice schimbare în conducerea sa și să îi comunice, de asemenea, toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă noua echipă de conducere are o bună reputație și o experiență suficientă.

Pct.3 – Autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care nu este convinsă că persoanele care vor conduce efectiv activitatea întreprinderii de investiții au o bună reputație și o experiență suficiente sau în care există motive obiective și demonstrabile de a crede că propunerile de schimbare a conducerii ar risca să compromită gestionarea corectă și prudentă a întreprinderii de investiții.

Pct.4, statele membre solicită ca gestionarea întreprinderilor de investiții să fie asigurată de cel puțin doar persoane care îndeplinesc cerințele prevăzute la al.1

Prin derogare la primul paragraf, statele membre pot autoriza întreprinderi de investiții care sunt persoane fizice sau juridice, conduse de o singură persoană fizică, în conformitate cu statutul lor și cu dreptul intern aplicabil. Cu toate acestea, statele membre solicită luarea de alte măsuri care să garanteze gestionarea corectă și prudentă a acestor întreprinderi de investiții.

Art.10 pct.1 – autoritățile competente nu acordă autorizația care să îi permită unei întreprinderi de investiții să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții înainte de a li se comunica identitate acționarilor și a asociațiilor, direcți sau indirecți, persoane fizice sau juridice, care dețin o participare calificată și valoarea acestei participări.

Autoritățile competente refuză autorizarea în cazul în care, ținând seama de necesitatea de a garanta gestionarea corectă și prudentă a unei întreprinderi de investiții, nu sunt convinse că acționarii au asociații care dețin o participare calificată cu calitățile necesare.

În cazul în care există legături strânse între întreprinderea de investiții și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă nu elibera autorizația decât în cazul în care aceste legături nu o împiedică să își exercite efectiv funcțiile prudentiale.

Pct.2 – autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care întreprinderea de investiții are legături strânse, sau anumite dificultăți legate de aplicarea acestor menționate anterior o împiedică să își exercite efectiv funcțiile prudentiale.

Pct.3 – statele membre solicită oricărei persoane fizice sau juridică care își propune să achiziționeze sau să cedeze, direct sau indirect, o participare calificată într-o întreprindere de investiții să notifice în prealabil autorității competente valoarea participării rezultate, în conformitate cu prevederile prevăzute la al doilea paragraf. Această persoană este obligată, de asemenea, să notifice autorității competente intenția sa de a-și crește sau de a-și diminua participarea calificată, astfel încât procentul drepturilor de vot sau de capital pe care ea îl deține să atingă, să scadă sub sau, respectiv, să depășească pragurile de 20%, 33% sau 50%, sau astfel încât întreprinderea de investiții să devină sau să înceze să fie filiala sa.

Fără a aduce atingere alin.4, autoritatea competentă se poate opune, în termen de 3 luni de la notificarea unei propunerii de achiziții prevăzute la primul paragraf, proiectul notificat în cazul în care, în privința necesității de a garanta gestionarea corectă și prudentă a întreprinderii de investiții, nu este convinsă că persoanele prevăzute la primul paragraf prezintă calitățile necesare. În cazul în care nu se opune proiectului notificat, autoritatea competentă poate fixa un termen pentru punerea lui în aplicare.

Pct.4, în cazul în care cumpărătorul unei participări prevăzute la aliniatul 3 este fie o întreprindere de investiții, o instituție de credit, o întreprindere de asigurări sau o societate de gestionare a OPCVM autorizate într-un alt stat membru, fie întreprinderea mamă a unei întreprinderi de investiții, a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurări sau a unei societăți de gestionare a OPCVM autorizate într-un alt stat membru, fie o persoană care controlează o întreprindere de investiții, o instituție de credit, o întreprindere de asigurări sau societate de gestionare a OPCVM autorizate și, în cazul în care, în urma unei achiziții întreprinderea țintă ar deveni filiala cumpărătorului sau ar intra sub controlul său, evaluarea achiziției respective face obiectul consultării prealabile prevăzute la art.60.

Pct.5 Statele membre solicită întreprinderilor de investiții care sunt informate cu privire la orice achiziție sau cedare de participări deținute în

capitalul lor, care ar face ca participările respective să depășească sau să scadă sub unul dintre pragurile prevăzute la aliniatul 3, primul paragraf să anunțe de îndată autoritățile competente.

Cel puțin o dată pe an, întreprinderile de investiții transmit autorităților competente, de asemenea, numele acționarilor și ale asociațiilor care dețin participări calificate și valoarea acestor participări, aşa cum rezultă, de exemplu, din informațiile comunicate adunării generale anuale a acționarilor și asociațiilor sau în conformitate cu actele cu putere de lege aplicabile întreprinderilor ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Pct.6 – statele membre solicită ca, în cazul în care influența exercitată de persoanele menționate la alin.1 primul paragraf, poate dăuna gestionării corecte și prudente a unei întreprinderi de investiții, autoritățile competente să ia măsurile care se impun pentru a stopa această situație.

Aceste măsuri pot consta în cereri de hotărâri judecătorești și sancțiuni împotriva administratorilor și a persoanelor responsabile cu gestionarea sau, de asemenea, în suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii sau asociații respectivi.

Măsuri similare se aplică persoanelor care nu respectă obligația de a furniza informațiile solicitate în prealabil, cu privire la achiziționarea sau creșterea unei participări calificate. În cazul în care o astfel de participare este achiziționată în ciuda opoziției autorităților competente, statele membre prevăd, în mod independent de orice altă sancțiune care poate fi aplicată, fie suspendarea drepturilor de vot corespunzătoare, fie nulitatea voturilor exprimate sau posibilitatea anulării lor.

Art.11 – autoritățile competente veghează ca orice entitate care solicită autorizarea ca întreprinderile de investiții să respecte, în momentul eliberării autorizației respective, obligațiile prevăzute de Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997, privind sistemele de compensare pentru investitori.

Art.12 - statele membre veghează ca autoritățile competente să elibereze autorizația doar în cazul în care întreprinderea de investiții în cauză justifică o dotare inițială de capital conformă cu cerințele Directivei 93/6/CEE, ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții.

In așteptarea revizuirii Directivei 93/6/CEE, întreprinderile de investiții menționate la art.67 se supun cerințelor în materie de capital stabilită la articolul menționat anterior.

Pct.1 - statul membru de origine impune întreprinderilor de investiții să îndeplinească cerințele organizatorice prevăzute la alin.2-8.

Pct.2 – orice întreprindere de investiții instituie politici și proceduri care să permită garantarea că întreprinderea însăși, precum și directorii, salariații și agenții săi afiliați, respectă obligațiile stabilite de dispozițiile prezentei directive, precum și normele adecvate aplicabile tranzacțiilor personale efectuate de aceste persoane.

Pct.3 - orice întreprindere de investiții menține și aplică dispozițiile organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate să evite ca interesele clientilor săi să fie afectate de conflictele de interes menționate la art.18.

Pct.4 – orice întreprindere de investiții adoptă măsurile rezonabile pentru a garanta continuitatea și regularitatea furnizării serviciilor sale de investiții și a exercitării activităților sale de investiții. În acest scop, ea utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale.

Pct.5 - orice întreprindere de investiții adoptă, în cazul în care încredințează unei terțe părți executarea sarcinilor operaționale esențiale pentru furnizarea unui serviciu continuu și satisfăcător pentru clienți și pentru exercitarea de activități de investiții în mod continuu și satisfăcător, măsurile rezonabile pentru a evita o agravare nejustificată a riscului operațional. Externalizarea funcțiilor operaționale importante nu trebuie realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al întreprinderii de investiții și care să împiedice autoritatea de supraveghere să controleze respectarea corespunzătoare a tuturor obligațiilor sale.

Orice întreprindere de investiții dispune de proceduri contabile și administrative sigure, de mecanisme de control intern, de tehnici eficiente de evaluare a riscurilor, și de dispozitive eficiente de control și de salvagardare a sistemelor sale informatiche.

Pct.6 - orice întreprindere de investiții veghează să mențină o înregistrare a tuturor serviciilor furnizate și a tuturor tranzacțiilor pe care le-a efectuat, care să permită autorității competente să controleze respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta directivă, în special a tuturor obligațiilor întreprinderii respective, în ceea ce privește clienții sau clienții potențiali.

Pct.7 - orice întreprindere de investiții adoptă, în cazul în care deține instrumente financiare aparținând clienților, dispoziții adecvate pentru a salvarda drepturile de proprietate ale clienților respectivi, în special în caz de insolvență a acestei întreprinderi, și pentru a împiedica utilizarea instrumentelor financiare în cauză în cont propriu, exceptând cazurile în care există un consimțământ al clienților.

Pct.8 - orice întreprindere de investiții adoptă, în cazul în care deține fonduri aparținând clienților, dispoziții adecvate pentru a salvarda drepturile clienților respectivi și, cu excepția instituțiilor de credit, pentru a împiedica utilizarea fondurilor în cauză, în cont propriu.

Pct.9 - pentru orice sucursală a unei întreprinderi de investiții, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită această sucursală aplică obligația prevăzută la alin.6 în ceea ce privește tranzacțiile efectuate de sucursală, fără a aduce atingere posibilității de acces direct al autorității competente a statului membru de origine a întreprinderii de investiții la înregistrările în cauză.

Pct.10 - pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare pe plan tehnic și pentru a asigura aplicarea uniformă a aliniatelor 2-9, Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la art.64 alin.2, măsuri de punere în aplicare care precizează cerințele organizatorice concrete ce trebuie impuse întreprinderilor de investiții care furnizează diferite servicii de investiții și servicii auxiliare și exercită diferite activități de investiții sau oferă o combinație a acestor activități.

Art.14 pct.1 - pe lângă obligațiile prevăzute la art.13, statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care exploatează un

MTF să stabilească norme și proceduri transparente și nediscreționare pentru a garanta un proces de tranzacționare echitabil și ordonat și să stabilească criterii obiective pentru o executare eficientă a ordinelor.

Pct.2 - statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care gestionează un MTF să stabilească norme transparente privind criteriile care permit stabilirea instrumentelor financiare ce pot fi tranzacționate în cadrul sistemelor lor.

Statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care gestionează un MTF să furnizeze, după caz, informații suficiente publicului sau să se asigure că există un acces la astfel de informații pentru a permite utilizatorilor să-și formeze o opinie în ceea ce privește investițiile ținând seama în același timp de natura utilizatorilor și de tipurile de instrumente tranzacționate.

Pct.3, - statele membre se asigură că articolele 19, 21 și 22 nu se aplică tranzacțiilor încheiate în temeiul normelor care reglementează un MTF între membrii sau participanții săi sau între MTF și membrii sau participanții săi cu privire la utilizarea MTF. Cu toate acestea, membrii sau participanții la MTF respectă obligațiile prevăzute la art.19, 21 și 22 în ceea ce privește clientii lor, în cazul în care, acționând în contul clienților lor, execută ordinele lor prin intermediul sistemelor unui MTF.

Pct.4 - statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care exploatează un MTF să stabilească și să mențină norme transparente, pe baza unor criterii obiective, care să reglementeze accesul la sistemul lor. Aceste norme sunt conform cu condițiile prevăzute la art.42 al.3.

Pct.5 - statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care exploatează un MTF să informeze în mod clar utilizatorii în legătură cu responsabilitățile lor respective referitoare la regularizarea tranzacțiilor executate pe acest MTF. Statele membre solicită întreprinderilor de investiții sau operatorilor care exploatează un MTF să fie adoptat dispozițiile necesare pentru a favoriza regularizarea eficientă a tranzacțiilor efectuate prin intermediul sistemelor din cadrul MTF.

Pct.6 - în cazul în care o valoare mobiliară admisă la tranzacționare pe o piață reglementată este tranzacționată în același timp pe un MTF fără consimțământul emitentului, acesta nu trebuia supus nici unei obligații de informare financiară inițială, periodică sau specifică în privința acestui MTF.

Pct.7 - statele membre solicită tuturor întreprinderilor de investiții sau tuturor operatorilor care gestionează un MTF să se conformeze imediat oricărei instrucțiuni date de autoritatea competentă în conformitate cu art.50 al.1 în vederea suspendării sau retragerii unui instrument finanțier de la tranzacționare.

Art. 47 - fiecare stat membru întocmește o listă cu piețele reglementate pentru care este statul membru de origine și comunică această listă celorlalte state membre și Comisiei. Fiecare modificare a acestei liste presupune o comunicare similară. Comisia publică o listă cu toate piețele reglementate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și o actualizează cel puțin o dată pe an. De asemenea, ea publică și actualizează lista pe site-ul Internet de fiecare dată când un stat membru notifică o modificare a propriei liste.

5. Opinia instanței naționale nu poate fi expusă, având în vedere specificul cauzei, obiectul litigiului, faptul că este vorba de o cauză penală, inculpații beneficiind de prezumția de nevinovăție reglementată de art.66 C.p.p.

6. Argumentele pertinente ale partilor

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Justiție și Casătie, DIICOT Serviciul Teritorial Cluj și-a exprimat punctul de vedere prin rechizitoriu și cu ocazia dezbatelii chestiunii prealabile arătând că în opinia sa, Piața Razdaq este o piață reglementată, întrucât de la data de 1.12.2005 a fuzionat cu Bursa de Valori București, constituind în fapt o singură piață, și funcționând în conformitate cu normele CNVM și BVB până la data de 27.07.2009.

Apărătorii inculpaților au arătat că Piața Razdaq nu este o piață reglementată în sensul Directivei 2004/39/ce (MiFiD). Notiunea de „piată reglementată” este o notiune aparte, creație a dreptului comunitar și nu se poate considera că o piață autorizată este, în mod automat, o piață reglementată. De asemenea, această notiune trebuie interpretată prin prisma definiției din art.4 al.1 pct.14 MiFiD și nu prin semnificația pe care o are în mod obișnuit cuvântul „reglementat”.

De asemenea, s-a mai solicitat de către apărători completarea chestiunii prejudiciale cu următoarele două întrebări :

1. Dispozițiile art.4 pct.14 din Directiva 2004/39/CE trebuie interpretate în sensul că în sfera notiunii de piață reglementată nu intră acele sisteme de tranzacționare care nu respectă cerințele Titlului II din MiFid?

2. Dispozițiile art.457 din Directiva 2004/39/CE trebuie interpretate în sensul că o piață care nu a fost raportată de autoritatea națională responsabilă și care nu se află pe lista piețelor reglementate, nu este supusă regimului juridic aplicabil piețelor reglementate, în special în ceea ce privește normele care încriminează abuzul de piață din cadrul Directivei 2003/6/CE? care în esență, doresc să lămurească același aspect ca și cel arătat de instanță, și anume dacă Piața Razdaq este o piață reglementată în accepțiunea dată de art.4 pct.14 din directivă.

7. Justificarea solicitării de a se pronunța o hotărâre preliminară în procedura de urgență.

Conform **art.** 23/a din Protocolul nr. 3 privind Statutul CJUE, coroborat cu art. 104/a din Regulamentul de procedură al CJUE, judecarea accelerată a unei acțiuni preliminare, este justificată în condițiile existenței unor circumstanțe excepționale, care legitimează **urgența deosebită în pronunțarea asupra întrebării formulate cu titlu preliminar**. În speță, urgența deosebită în pronunțarea asupra întrebării formulate este legitimată de gravele prejudicii de imagine și economice pe care judecarea întrebării preliminare conform procedurii comune și implicit prelungirea procesului pentru un interval semnificativ de timp (în

speță, aproximativ doi ani, având în vedere durata medie de soluționare a acțiunilor preliminare) le poate genera.

1) Efectele negative ale procesului penal asupra imaginii publice a inculpaților, cu privire la acest aspect vom anexa cererii noastre articole din ziarele locale depuse la dosar de către apărătorul inculpatului ....

2) Efectele negative cu privire la activitatea profesională ale inculpaților invocate de către apărătorii acestora, potrivit cărora statutul de inculpat a acestora a afectat în mod semnificativ procesele de negociere cu firme extrem de importante la nivel internațional.

Având în vedere faptul că dosarul conține 9 volume de urmărire penală și volumul instanței un nr.de 598 pagini, fiind astfel imposibil de trimis întregul dosar, anexăm prezentei acțiuni următoarele acte pe care le considerăm utile soluționării.

- rechizitorul întocmit în cauză
- încheierile pronunțate până la această dată în cauză
- răspunsul dat de CNVM instanței de judecată
- (M.of.nr.3443/26.10.2005)
- Decizia C.N.V.M. nr.1092/27.08.1996
- articole din ziare depuse de apărătorii inculpaților în susținerea cererii de judecare în regim de urgență.

Cluj-Napoca, 13.05.2011